

สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

STATE AND PROBLEM OF USING THE BACHELOR OF EDUCATION PROGRAM IN
COMPUTER FACULTY OF EDUCATION, NAKHON PHANOM UNIVERSITY

ปรมะ ขววงเมือง¹ สุวิสาห์ จรัสกมลพงศ์² วชิรี แสงบุญเรือง³ และ ศรีสุตา ดั่งวงศ์⁴
Parama Kwangmuang¹, Suwisa Jarutkamolpong², Watcharee Sangboonraung³,
and Srisuda Daungtod⁴

^{1,2,3,4} อาจารย์ประจำสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 381 คน โดยรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเชิงโครงสร้าง และแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตร สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาต่อการใช้หลักสูตร มีวัตถุประสงค์ยังไม่ครอบคลุมกับการประกอบอาชีพ ส่วนของเนื้อหาในหมวดวิชาชีพครูยังไม่ทันสมัยกับการเปลี่ยนแปลงของศตวรรษที่ 21 เนื้อหาสาระในหมวดวิชาชีพมีให้เลือกจำนวนน้อย เนื้อหาในบางรายวิชายังไม่ทันสมัย ไม่มีการปรับพื้นฐานให้ก่อนเข้าเรียนเนื้อหาในวิชาที่ยาก บางรายวิชาที่เป็นวิชาคอมพิวเตอร์แต่ไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนยังขาดการส่งเสริมทักษะการคิดต่างๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา ความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ความพึงพอใจในด้านเกี่ยวกับกลุ่มวิชาต่างๆ พบว่า มีความพึงพอใจในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.77) และความพึงพอใจในด้านเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ พบว่า มีความพึงพอใจในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.87)

คำสำคัญ: สภาพปัญหาการใช้หลักสูตร หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์

ABSTRACT

The purpose of this study was to study the problem and satisfaction of using the bachelor of education program in computer, faculty of education, Nakhon Phanom university. The samples used in this study were 381 persons. Research designs was the survey research. The research instrument were structured interview and satisfaction survey. The data were analyzed using mean and standard deviation. The research result found that the state and problem of using curriculum consist of the purpose is it is not covered with occupation, the content in the teacher professional category is not up to the changes of the 21st century. The contents in the professional category are not diversify and not up to

¹ Corresponding author : mr_parama@npu.ac.th

date. There is no basic course learning before enrolling in difficult subjects. Some courses are computer subjects, but the computers are not used in the courses. The instructional management is lacking in the promotion of various thinking skills such as analytical thinking, synthetic thinking, creativity thinking, and problem solving. The satisfaction in the subjects showed a high level of satisfaction ($\bar{x} = 3.85$, S.D.= 0.77). The satisfaction in the teacher's Teaching showed a high level of satisfaction ($\bar{x} = 3.77$, S.D.= 0.87).

KEYWORDS: State and Problem of Using the curriculum, Bachelor of Education Program in Computer, Bachelor of Education (Computer)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วทางแวดวงการศึกษาไทย มิติใหม่ทางการศึกษาได้เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่ต้องคำนึงและศึกษาวิธีการนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของแต่ละสถาบันการศึกษา ซึ่งได้มีหลักสูตรเฉพาะทางเพื่อสนองตอบความต้องการของหลากหลายสาขาอาชีพ การพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพจึงควรให้ความสำคัญกับการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นก่อน เพื่อใช้กำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) เมื่อกล่าวถึงการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะระดับใดก็ตาม จำเป็นจะต้องกล่าวถึงหลักสูตรควบคู่กันไปด้วยเสมอ การจัดการศึกษาจะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้ถ้าปราศจากหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรเปรียบเสมือนเครื่องชี้แนวทางว่า ควรจะดำเนินการจัดการศึกษาไปในแนวทางใด ในการจัดการศึกษาหลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญ สามารถสะท้อนให้เห็นเป้าหมายของการศึกษาว่าต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประชากรของประเทศไปทางใดและอย่างไร

หลักสูตรมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่ช่วยให้การศึกษาบรรลุเป้าหมายที่วางไว้เนื่องจากหลักสูตรเป็นตัวกำหนดเนื้อหาและเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาในการจัดหลักสูตรนั้น ไม่มีหลักสูตรใดที่มีความสมบูรณ์โดยไม่ต้องมีการปรับปรุง นอกจากนี้หลักสูตรทุกหลักสูตรยังได้รับผลกระทบ อันเกิดจากความเปลี่ยนแปลงของสังคม รวมถึงเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ดังนั้นการประเมินหลักสูตรจึงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับสถาบันการศึกษา (จุฑารัตน์ ศรารณะวงศ และคณะ, 2555)

นอกจากนี้หลักสูตรยังเป็นเสมือนเข็มทิศช่วยชี้ทางให้ครูสามารถจัดการศึกษาได้บรรลุตามต้องการ (สุภาณี กลั่นเอี่ยม และคณะ, 2560) ทั้งนี้เพราะหลักสูตรคือแผนดำเนินการศึกษาเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายนั่นเอง การจัดหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาต้องจัดให้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อที่จะสร้างกำลังคนไปประกอบการงานอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น มหาวิทยาลัยจึงไม่ใช่แค่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ทักษะทางวิชาชีพเท่านั้น แต่ต้องเป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ตามวิชาชีพและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข เราเชื่อว่าการศึกษามีบทบาทและภารกิจสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถของมนุษย์เพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งขณะนี้สังคมไทยกำลังเผชิญกับวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจซึ่งส่งผลกระทบต่อคนไทยทุกคน ซึ่งทุกคนในชาติจึงต้องได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่องจักรสำคัญที่จะนำพาสู่การศึกษาที่ดีมีคุณภาพก็คือ “ครู” ความเป็นครูในสังคมไทยปัจจุบันกำลังเผชิญกับปัญหารุมเร้ารอบด้าน แต่ปัญหาใดก็ไม่เท่ากับวิกฤติศรัทธาในวิชาชีพครู ประกอบกับการปฏิรูปการศึกษาเป็นกระแสใหม่ทั่วโลก เพราะในยุคที่โลกกำลังก้าวหน้าเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 สภาพของ

โลกนี้เปลี่ยนไปเป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี เป็นสังคมโลกที่สลับซับซ้อนเชื่อมโยงและเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สังคมโลกกลายเป็นสังคมความรู้ (Knowledge Society) หรือสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) คุรุบุคลากรทางการศึกษาและองค์กรทางการศึกษา จึงต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ถึงเวลาแล้วที่ประเทศจะต้องมุ่งไปเพื่อการศึกษาของปวงชน (Education for All) และขณะเดียวกันทุกภาคส่วนของสังคมต้องทุ่มเทให้กับการศึกษา (All for Education) การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ชีวิตและการกลมเกลียวของคน โดยคนและเพื่อคน คนจึงเป็นส่วนสำคัญที่สุด เป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ทั้งปวงประกอบกับนานาทัศนะมีความเห็นสอดคล้องกันเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า เศรษฐกิจและสังคมจะดีเพียงใด แข่งขันในตลาดโลกได้ดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชาชน คุณภาพแรงงานและคุณภาพของผู้นำในวงการต่างๆ และยังยอมรับกันอย่างแท้จริงว่าคุณภาพคนขึ้นอยู่กับ คุณภาพการศึกษา และคุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพครูเป็นหลัก

มหาวิทยาลัยนครพนม เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างขึ้นเพื่อให้การศึกษาและส่งเสริมงานวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา เพื่อพัฒนาสังคม โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียง โดยเฉพาะบุคลากรทางการศึกษา คณะครุศาสตร์จึงได้จัดให้มีหลักสูตรที่มุ่งเน้นทางด้านวิชาชีพครูในหลายสาขาวิชา เพื่อเป็นกำลังหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตั้งแต่ระดับการศึกษาภาคบังคับ กระทั่งถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อรองรับความต้องการของชุมชนและเพื่อรองรับผลกระทบจากเทคโนโลยีและวัฒนธรรมการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก โดยมุ่งมั่นเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ ควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพความเป็นครู ทั้งนี้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดมีความจำเป็นต้องศึกษาสภาพปัญหา และบริบทของการใช้หลักสูตร เพื่อจะนำมาเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหา (วจินตนา เรืองศรี และ เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2555; สมยศ แซ่โง้ว, 2556; ธัญญภัฏ วัชรินเกษม, 2554; ชรินทร์น สีสเมอ และ สถาพร ชันโต, 2555) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ที่เป็นที่ต้องการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี หลักสูตร 5 ปี เพื่อการพัฒนาการศึกษาตั้งแต่ระบบการผลิต ดังนั้น หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ได้ทำการปรับปรุงเมื่อปี พ.ศ.2553 และได้ดำเนินการสอนมาครบ 5 ปีแล้วนั้น จึงครบกำหนดการปรับปรุงตามวรอบอีกครั้งในปี พ.ศ.2559 ถือได้ว่าครบวงจรตามกำหนดมาตรฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย การศึกษาสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่เปิดใช้หลักสูตร จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรให้ความสำคัญและศึกษาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพให้หลักสูตรมีการดำเนินการได้ดี ทางสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์ จึงทำการศึกษาสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 381 คน ประกอบด้วย

1.1 อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 5 คน

1.2 อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม โดยเลือกแบบเจาะจงจำนวน 5 คน ที่เป็นอาจารย์ในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

1.3 นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่ 1 – 4 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 450 คน โดยเลือกแบบเจาะจงได้นักศึกษาจำนวน 210 คน ที่เรียนอยู่และเคยลงทะเบียนเรียนในรายวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน

1.4 บัณฑิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 151 คน โดยเลือกแบบเจาะจง บัณฑิตที่มีการทำงานในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย ดังนี้

2.1 แบบสอบถามแบบสอบถามเชิงโครงสร้าง ในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) สำหรับสอบถามอาจารย์ประจำหลักสูตร, อาจารย์ผู้สอน จำนวน 7 ประเด็น ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษา ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

2.2 แบบสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตร แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ความพึงพอใจในด้านเกี่ยวกับกลุ่มวิชาต่างๆ และ ความพึงพอใจในด้านเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

1) แบบสอบถาม สอบถามอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการติดต่อประสานงาน นัดหมาย วัน เวลา สถานที่ประชุมกลุ่มย่อย และดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) เชิงโครงสร้าง (structured interview) กับอาจารย์ประจำหลักสูตร, อาจารย์ผู้สอน หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์โดยใช้ข้อคำถามปลายเปิดสอบถามในประเด็นเกี่ยวกับการศึกษาสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

2) แบบสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1- 4 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปี 2558 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจออนไลน์ โดยให้นักศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปี 2558 เข้าไปตอบแบบสำรวจออนไลน์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจากอาจารย์ประจำหลักสูตร, อาจารย์ผู้สอนผู้วิจัย ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาศาพ ปัญหาการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม จากอาจารย์ประจำหลักสูตร, อาจารย์ผู้สอน โดยอาศัยวิธีการสรุปความและตีความ จากข้อคำถามในแบบสอบถาม

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตร การนำเอาคะแนนแบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรที่ได้จากการประเมินของนักศึกษาชั้นปีที่ 1- 4 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยนครพนม, และบัณฑิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2558 มาวิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) โดยนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาศาพและปัญหาการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร, โครงสร้างของหลักสูตร, เนื้อหาสาระของหลักสูตร, กระบวนการจัดการเรียนการสอน, การวัดและประเมินผล, ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษา และข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น และได้ผลดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนแสดงความคิดเห็นว่า หลักสูตรมีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของสาขาวิชา แต่ยังไม่ครอบคลุมกับการประกอบอาชีพ ควรมีการปรับเรื่องของอาชีพเพิ่มเพื่อให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ อีกทั้งไม่ควรจำกัดเฉพาะทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรเปิดกว้างมากขึ้น

1.2 โครงสร้างของหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนแสดงความคิดเห็นว่า ส่วนของเนื้อหาในหมวดวิชาชีพครูยังไม่ทันสมัยกับการเปลี่ยนแปลงของศตวรรษที่ 21 โครงสร้างของหลักสูตรควรมีการปรับปรุงในหมวดวิชาชีพครูในส่วนของเนื้อหาให้ทันสมัยให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงของศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนควรได้รับการฝึกเพื่อพัฒนา 3R (Reading, (W) Riting และ (A) Rithmetics) 7C (Critical Thinking & Problem Solving, Creativity & Innovation, Cross-cultural Understanding, Collaboration, Teamwork & Leadership, Communications, Information & Media Literacy, Computing & ICT และ Career & Learning skills) รวมถึงมีการจัดกิจกรรมการสอนที่ควรสอนพื้นฐานในบางเนื้อหาวิชาในบางรายวิชาให้กับนักศึกษาก่อน นอกจากนั้นแล้วอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีการใช้วิธีการสอนที่หลากหลายมากยิ่งขึ้นรวมถึงการใช้สื่อให้เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนที่ต้องใช้ 3R และ 7C อีกทั้งการปรับเนื้อหาสาระในหมวดวิชาชีพให้หลากหลาย และเพิ่มวิชาเลือกให้มากขึ้น ซึ่งจากการสอบถามยังพบว่าจุดแข็งของหลักสูตรคือนักศึกษามีอาชีพอิสระได้ระหว่างเรียน และมีรายได้สูง

1.3 เนื้อหาสาระของหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนแสดงความคิดเห็นว่า ในหมวดวิชาชีพมีให้เลือกจำนวนน้อย เนื้อหาในบางรายวิชายังไม่ทันสมัย ในบางรายวิชาของสาขานั้นควรมีการปรับพื้นฐานให้ก่อนเข้าเรียนเนื้อหาจริง รวมถึงการเพิ่มเติมเนื้อหาที่ทันสมัย เช่น รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหุ่นยนต์ เพื่อให้สามารถแข่งขันและการนำไปใช้งานจริงในสถานศึกษา

1.4 กระบวนการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนแสดงความคิดเห็นว่า รายวิชาเฉพาะอาจารย์ผู้สอนให้ฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ทำให้ได้เรียนรู้จริง และจำเนื้อหาในบทเรียนได้ เพราะนักศึกษาได้ลงมือทำ แต่มีบางรายวิชาที่เป็นวิชาคอมพิวเตอร์แต่ไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ สาขาวิชาที่มีการแก้ปัญหาโดยการพาไปศึกษาจากสถานที่จริงให้มากที่สุด ในส่วนของรายวิชาอื่นๆ เนื่องจากมีอาจารย์ผู้สอนหลายท่านทำให้มีรูปแบบการสอนที่แตกต่างกันจึงเกิดการเปรียบเทียบระหว่างรายวิชาเดียวกัน

1.5 การวัดและประเมินผล อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนแสดงความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมของหลักสูตรตรงตามจุดประสงค์ เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง มีเกณฑ์รองรับ มีการวัดและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลต่อรายวิชาอย่างเหมาะสม และมีการชี้แจงข้อบกพร่องจากผลการประเมินอยู่เสมอ

1.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนแสดงความคิดเห็นว่า ข้อดีของนักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตร นักศึกษามีจิตอาสา ร่วมทำกิจกรรมของสาขา คณะ และมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ ข้อบกพร่องคือ นักศึกษาแต่งกายไม่เรียบร้อย ความไม่ตรงต่อเวลา ยังเป็นปัญหาที่ต้องหาแนวทางแก้ไขอยู่ ทั้งนี้เพราะเป็นนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งถือว่าผิดระเบียบวินัย ซึ่งจะต้องจัดอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ การแต่งกาย การใช้คำพูด เป็นต้น

1.7 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนแสดงความคิดเห็นว่า ควรมีการเสริมทักษะการคิดต่างๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา รวมถึงจัดอบรมความรู้ในสาขาอาชีพที่ระบุไว้ในตัวหลักสูตร เพิ่มเติมให้ครบทุกสาขาอาชีพที่ระบุไว้ในหลักสูตร หรือนอกเหนือจากหลักสูตรที่ระบุไว้ อีกทั้งควรมีการจัดอบรมความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับข้อสอบครูผู้ช่วย เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบ

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์

จากการนำแบบสอบถามแบบสอบถามความพึงพอใจการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์ สำหรับนักศึกษาและบัณฑิตที่จบการศึกษาปี 2558 ซึ่งได้ผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและความพึงพอใจในด้านเกี่ยวกับกลุ่มวิชาต่างๆ ของหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ก. การเปรียบเทียบโครงสร้างของหลักสูตร			
1) ท่านคิดว่าโครงสร้างหลักสูตรที่เสนอโดยคณะฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.80	0.65	มาก
2) ท่านคิดว่าหมวดวิชาเฉพาะที่เสนอโดยคณะฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.74	0.70	มาก
3) ท่านคิดว่าหมวดวิชาเลือกเสรี มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.64	0.91	มาก
ข. ความคิดเห็นของนักศึกษา/บัณฑิตที่จบการศึกษาปี 2558 เกี่ยวกับกลุ่มวิชาต่างๆ			
4. ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจจากการเรียนในกลุ่มวิชาต่างๆ เหล่านี้มากน้อยเพียงใด			
1) หมวดวิชากลุ่มการศึกษาทั่วไป เช่น ภาษาอังกฤษ วัฒนธรรมจริยธรรม คณิตศาสตร์ สุขภาพ กีฬา ฯลฯ	3.83	0.66	มาก
2) หมวดวิชาเฉพาะวิชาชีพ เช่น ความเป็นครูมืออาชีพ จิตวิทยาสำหรับครู นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ฯลฯ	4.00	0.75	มาก
3) หมวดวิชาเฉพาะ เช่น ระบบฐานข้อมูล มัลติมีเดียเพื่อการศึกษา คอมพิวเตอร์กราฟิก โปรแกรมบนเว็บ ฯลฯ	3.90	0.85	มาก
4) หมวดวิชาเลือกเสรี	3.62	0.79	มาก
5. ท่านสามารถนำความรู้ที่เคยเรียนมาในกลุ่มวิชาต่างๆ เหล่านี้ไปใช้ในการปฏิบัติงานในอาชีพหรือในชีวิตประจำวันได้มากน้อยเพียงใด			
1) หมวดวิชากลุ่มการศึกษาทั่วไป เช่น ภาษาอังกฤษ วัฒนธรรมจริยธรรม คณิตศาสตร์ สุขภาพ กีฬา ฯลฯ	3.88	0.81	มาก
2) หมวดวิชาเฉพาะวิชาชีพ เช่น ความเป็นครูมืออาชีพ จิตวิทยาสำหรับครู นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ฯลฯ	4.10	0.73	มาก
3) หมวดวิชาเฉพาะ เช่น ระบบฐานข้อมูล มัลติมีเดียเพื่อการศึกษา คอมพิวเตอร์กราฟิก โปรแกรมบนเว็บ ฯลฯ	4.04	0.78	มาก
4) หมวดวิชาเลือกเสรี เช่น คณิตศาสตร์พื้นฐาน ฯลฯ	3.80	0.81	มาก
รวม	3.85	0.77	มาก

จากตารางที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษา/บัณฑิตที่จบการศึกษาปี 2558 เกี่ยวกับกลุ่มวิชาต่างๆ พบว่า มีความพึงพอใจในระดับเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ

0.77 และมีระดับความพึงพอใจในระดับเหมาะสมมาก โดยที่หมวดวิชาเฉพาะวิชาชีพ มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 รองลงมาคือหมวดวิชาเฉพาะ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 หมวดวิชากลุ่มการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเลือกเสรี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 และ หมวดวิชาเลือกเสรี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.62 ข้อ 5 พบว่า มีความพึงพอใจในระดับเหมาะสมมาก โดยที่หมวดวิชาเฉพาะวิชาชีพ มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.10 รองลงมาคือหมวดวิชาเฉพาะ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 หมวดวิชากลุ่มการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเลือกเสรี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 และ หมวดวิชาเลือกเสรี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.80

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการสอนของอาจารย์

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ตรงต่อเวลา มีเทคนิคการสอนและการนำเข้าสู่บทเรียนให้น่าสนใจ	3.71	0.89	มาก
2. ใช้เวลาในการสอนอย่างมีคุณค่าและมีประสิทธิภาพ	3.74	0.89	มาก
3. สื่ออุปกรณ์และเอกสารประกอบการเรียนการสอนมีคุณภาพ	3.56	1.01	มาก
4. มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่ตรงกับวิชาเอก	3.96	0.82	มาก
5. อธิบายตรงประเด็นและยกตัวอย่างประกอบให้เข้าใจชัดเจน	3.68	0.78	มาก
6. สอนเชื่อมโยงเนื้อหาเข้าสู่การนำไปใช้หรือการประกอบวิชาชีพ	3.63	0.91	มาก
7. มีการนำผลการวิจัยหรือข้อมูลที่ทันสมัยมาประกอบประกอบการสอน	3.76	0.84	มาก
8. สอดแทรกข้อคิดด้านคุณธรรมจริยธรรมในระหว่างสอน	3.75	0.88	มาก
9. แจ้งผลการวัดและประเมินผลนักเรียนรวดเร็วเป็นปัจจุบัน	3.62	0.89	มาก
10. วัดและประเมินนักเรียนอย่างถูกต้องยุติธรรม	3.77	0.83	มาก
11. ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.94	0.97	มาก
12. โดยภาพรวมคณาจารย์ในสาขานี้มีคุณภาพ	4.16	0.78	มาก
รวม	3.77	0.87	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.77 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 และมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยรายการที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือ ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.16 มี

ความพึงพอใจอันดับที่สองคือ มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่ตรงกับวิชาเอก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.96 และมีความพึงพอใจเป็นอันดับสามคือ วัดและประเมินนักศึกษาอย่างถูกต้องยุติธรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.94 ซึ่งรายการที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ สื่ออุปกรณ์และเอกสารประกอบการเรียนการสอนมีคุณภาพ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.56

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ โดยแยกเป็นรายประเด็น ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษา และ ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร พบว่า วัตถุประสงค์ยังไม่ครอบคลุมกับการประกอบอาชีพ ส่วนของเนื้อหาในหมวดวิชาชีพครูยังไม่ทันสมัยกับการเปลี่ยนแปลงของศตวรรษที่ 21 เนื้อหาสาระในหมวดวิชาชีพมีให้เลือกจำนวนน้อย เนื้อหาในบางรายวิชายังไม่ทันสมัย ไม่มีการปรับพื้นฐานให้ก่อนเข้าเรียนเนื้อหาในวิชาที่ยาก บางรายวิชาที่เป็นวิชาคอมพิวเตอร์แต่ไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการเรียนการสอน และ การจัดการเรียนการสอนยังขาดการส่งเสริมทักษะการคิดต่างๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องจาก หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ได้รับการรับรองหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2554 ครบกำหนดวงรอบการปรับปรุง ครั้งที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 โดยคณะกรรมการประจำหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรได้ดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ให้ทันสมัย สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ เป็นครูมืออาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู อีกทั้งยังเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยนครพนมในการรองรับการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของครุสภา เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (5 ปี) และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และนอกจากนี้ ได้มีการผลิตบัณฑิตป้อนสู่สถาบันการศึกษาและตลาดแรงงาน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม จึงได้ดำเนินการประเมินและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้มีการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร รวมทั้งให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกัน และเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่า มีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้ได้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ (5 ปี) ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งในด้านโครงสร้างหลักสูตร การวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนและอื่นๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย วงศ์เกษม (2555) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและการศึกษาความต้องการในการเข้าศึกษา

ในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2555-2564 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา พ.ศ. 2552 มีจุดเด่นคือการให้นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ การมีส่วนร่วมในการปฏิรูปการศึกษาท้องถิ่น การสร้างผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงสร้างสรรค์ การใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร การเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขาเข้าศึกษาหลักสูตรนี้ และงานวิจัยของ อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และคณะ (2556) ที่ได้ทำการ การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินในทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรและความพึงพอใจในด้านเกี่ยวกับกลุ่มวิชาต่างๆ ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา/บัณฑิตที่จบการศึกษาปี 2558 เกี่ยวกับกลุ่มวิชาต่างๆ พบว่า มีความพึงพอใจในระดับเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 และมีระดับความพึงพอใจในระดับเหมาะสมมาก โดยที่หมวดวิชาเฉพาะวิชาชีพ มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 รองลงมาคือหมวดวิชาเฉพาะ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 หมวดวิชากลุ่มการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเลือกเสรี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 และ หมวดวิชาเลือกเสรี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.62 ข้อ 5 พบว่า มีความพึงพอใจในระดับเหมาะสมมาก โดยที่หมวดวิชาเฉพาะวิชาชีพ มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.10 รองลงมาคือหมวดวิชาเฉพาะ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 หมวดวิชากลุ่มการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเลือกเสรี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 และ หมวดวิชาเลือกเสรี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.80 และ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.77 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 และมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยรายการที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือ ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.16 มีความพึงพอใจอันดับที่สองคือ มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่ตรงกับวิชาเอก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.96 และมีความพึงพอใจเป็นอันดับสามคือ วัดและประเมินนักเรียนอย่างถูกต้องยุติธรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.94 ซึ่งรายการที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ สื่ออุปกรณ์และเอกสารประกอบการเรียนการสอนมีคุณภาพ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.56 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจาก หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ได้ดำเนินการตามปรัชญาของหลักสูตรที่ว่า *ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้คอมพิวเตอร์อย่างมืออาชีพที่เน้นการบูรณาการในศาสตร์ทางด้านความเป็นครูและศาสตร์ทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มีคุณธรรม จริยธรรม สนใจใฝ่เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอและมีจิตสาธารณะพร้อมนำความรู้ออกไปรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ* ตลอดจนได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรที่น่าสนใจและมีมาตรฐานครอบคลุมสาระการเรียนรู้ครบถ้วน พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในการเป็นครูที่ดีให้แก่บัณฑิตและยังเพิ่มทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้แก่บัณฑิตเพื่อให้เป็นครูที่มีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ตามสภาพการณ์โลก และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ในอนาคตต่อไป

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาควณิ ประทุมวัน (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพจริงและช่องว่างของความพึงพอใจของการจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับสภาพจริงต่อการจัดการหลักสูตร มากที่สุดคือด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านเนื้อหาของหลักสูตร และด้านการบริหารหลักสูตร และ งานวิจัยของ วรทัศน์ วัฒนชีวินปกรณ์ (2556) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมิน

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยนวัตกรรม สื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัย พบว่า งานวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยนวัตกรรม สื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่พบว่า หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคะแนนการประเมินในภาพรวม และรายด้านทั้ง 4 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ดี โดยรายด้านทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิตของหลักสูตร (Product) และงานวิจัยของ วันทนา มาเตียง (2550) การประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (ระบบทวิภาค) ปีการศึกษา 2550 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน หลักสูตรและเนื้อหาวิชา ผู้สอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร การนำความรู้ไปใช้กับการทำงานและพัฒนาตนเอง และการบริหารและจัดการ อยู่ในระดับดีมาก และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ที่มีความเหมาะสมและนำไปใช้ประโยชน์ในหมวดวิชาต่างๆ และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (ฝึกสอน/ฝึกงาน) อยู่ในระดับ มาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาริชาชีพสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เทคนิคที่เหมาะสม และมีการกำหนดเป้าหมาย วางแผน การปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาทบทวนการดำเนินงาน จะช่วยให้หลักสูตรสาขาวิชาคอมพิวเตอร์มีการปรับปรุงให้ทันสมัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตรอยู่เสมอ
2. สำหรับผู้บริหารและคณาจารย์สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้ตรงตามสภาพจริง รวมทั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นๆ สามารถนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ไปปรับใช้ในการพัฒนารายละเอียดของหลักสูตรสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมการคิดขั้นสูงเพื่อให้สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ฯลฯ
2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้หลักสูตรประสบผลสำเร็จ
3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ
4. ควรมีการวิจัยติดตามผลเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพของหลักสูตร รวมทั้งการจัดการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อเชื่อมโยงและสอดคล้องกับการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรกับแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ที่ให้ทุนสนับสนุนในการทำงานวิจัย ขอขอบพระคุณสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ที่ได้จัดกิจกรรมพัฒนาผลงานสู่การตีพิมพ์ระดับคุณภาพทางวิชาการ และขอขอบพระคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้จัดกิจกรรมค่ายบทความ เพื่อพัฒนาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

- จุฑารัตน์ ศราวณะวงศ์ ศรีณัธร์ ศศิธนากรแก้ว นชกฤต วันตะเมธล์ วัลลภา จันทร์ดี และ ดวงแก้ว เงินพูลทรัพย์. (2555). การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ และสารสนเทศ พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. **วารสารบรรณศาสตร์ มศว**, 5(2), 90-101.
- ชรินทร์ สีสเมอ และ สถาพร ชันโต. (2555). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4, **วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 6(1), 30-38.
- ธัญญ์ณภัส วิรัตน์เกษม (2554). ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามทฤษฎีของครูโรงเรียนนาร่องในสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี. **วารสารวิชาการศรีปทุมชลบุรี**, 11(1), 119-126.
- ภาคภูมิ ประทุมวัน. (2555). การศึกษาสภาพจริงและช่องว่างของความพึงพอใจของการจัดการหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วจินตนา เรืองศรี และ เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2555). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18. **วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา**, 7(1), 1910-1923.
- วรทัศน์ วัฒนชีวินปกรณ์. (2556). การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วันทนา มาเตียง. (2550). การประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (ระบบทวิภาค) ปีการศึกษา 2550. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมชาย วงศ์เกษม. (2555). การประเมินผลการใช้หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และการศึกษาความต้องการในการเข้าศึกษาต่อในทศวรรษหน้า พ.ศ.2555-2564 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- สมยศ แซ่โต้ว. (2556). **สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไครครือโรงเรียนราชวินิต ปีการศึกษา 2555**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2558). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558**. นนทบุรี: ภาพพิมพ์.
- สุภาณี กลั่นเอี่ยม พงศธร มหาวิจิตร และสิทธิกร สุมาลี. (2560). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาดนตรีนาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับโรงเรียนเตรียมทหาร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 10(1), 1823-1835.
- อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร, ประณัฐ กิจรุ่งเรือง, ดวงหทัย โฮมไชยะวงศ์, วิลาพัฒน์ อรุณบุญลชาติ, และ วิสูตร โพธิ์เงิน. (2556). **การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร**. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.